

EKKLESIA AMSTERDAM
Zondag 7 februari 2021
LuisterLink – Tellen en zegenen
Samengesteld door Alex van Ligten

1. Dit huis vol mensen (VL497, Antoine Oomen)

*Dit huis vol mensen,
weet jij wie het zijn?
Ik mag het hopen.*

*Heb jij ons geteld,
ken jij ons bij name?
Dan ben jij de enige.*

2. Inleiding

3. Woestijnlied (VL313, Antoine Oomen)

*Geen huis. Een tent nog niet eens.
Een hol, een steen voor mijn hoofd nog niet.
Geen hoop schroot. Geen opengescheurd
karkas van een karavaan.
Soms klanken die mij omarmen.
Woorden die bij bewaren.*

*Een spoor van stenen. Voetstappen vage.
De zandverte in, de steenslag-verte,
de blindmakende licht-verte,
de dronken-van-dorst-en-illussie-makende-verte,
dronken van wellust.
Eindelijk land dat bewoonbaar is-verte.
Bomen, water, vredestad-verte.
Er zal groot licht zijn-verte ('Hem zien').
Niets is onmogelijk
en Hij alles in allen, die verte.
Drie dagen gaan door het donker –
en dan?*

*Refrein:
Strelende, tartende, hartstocht oplaaierende
naam voor dat laatste
eeuwig beloofde land van de vrede
waar het niet slecht is, waar liefde kan.*

*Daarheen, als een vreemde die mee mag,
dansend en springend mijn zingen.
Daarheen wil mijn hart, als een kind
dat licht en niet-wetend vooruitrent,*

*dat schoorvoetend, vallend, gelaten
in zijn vader verandert
en niet meer opstaat.
Spoor van doden. Verstenende namen.
Runenschrift van schaduwen, windvlagen,
elkaar kruisende, elkaar uitwissende sporen.
Spoor tussen steenslag. Weg die ik gaan moet –
en dan?*

*Refrein
Strelende, tartende, hartstocht oplaaierende
naam voor dat laatste
eeuwig beloofde land van de vrede
waar het niet slecht is, waar liefde kan.*

*Geen huis. Een tent nog niet eens.
Een hol, een steen voor mijn hoofd nog niet.
Geen hoop schroot. Geen opengescheurd
karkas van een karavaan.
Soms woorden die mij bewaren,
spoor van namen die mij wijzen
adelaarsvleugels
die mij dragen
tot bij Hem.*

4. Overweging – 1

5. Lezing: Numeri 6:22-27

*ADONAI sprak tot Mozes en zei:
Spreek tot Aäron en zijn kinderen. Zeg hun:
Met deze woorden zullen jullie de kinderen van Israël zegenen:*

*ADONAI zegent jou en hij behoedt je
ADONAI doet zijn aangezicht over jou lichten en is je genadig.
ADONAI verheft zijn aangezicht over jou en legt op jou vrede.*

*Mijn naam leggen zij op de kinderen van Israël
en ik zelf zegen hen.*

6. Gij levende, eerste en laatste (VL235, Antoine Oomen)

*Gij levende eerste en laatste
moeder vader God onspreekbaar
boven onze woorden uit:
zegen uw mensen die hier nu zijn en
al uw mensen waar ook ter wereld
doe lichten over ons uw Aangezicht
en geef ons vrede*

7. Overweging – 2

8. Die mij droeg (VL238, Bernard Huijbers)

*Die mij droeg op adelaarsvleugels;
die mij hebt geworpen in de ruimte
en als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid –
totdat ik vliegen kon op eigen kracht.*

9. Zegen

10. Psalm 139 vrij (Antoine Oomen)

*Gij
Gij peilt mijn hart, Gij doorgrondt mij.
Gij weet mijn gaan en mijn staan.*

*Gij kent mijn gedachten van verre,
mijn reizen en trekken, mijn rusten.*

*Mijn wegen, alle, zijn U bekend –
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.*

*Achter mij zijt Gij en voor mij uit.
Gij legt uw handen op mij.
Dit is wat ik niet kan begrijpen,
niet denken, dit gaat mij te boven.*

*Hoe zou ik uw adem ontkomen,
waarheen vluchten voor uw aangezicht.*

*Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.*

*Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand,
uw rechterhand die mij vasthoudt.*

*Zou ik roepen: 'Duisternis, bedek mij,
licht, verander in nacht' –
voor U bestaat de duisternis niet.*

*Voor U is de nacht even licht als de dag,
de duisternis even stralend als het licht.
Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven in de schoot van mijn moeder*

*Ik wil U bedanken daarvoor,
dat Gij mij ontzagwekkend gemaakt hebt.*

*Mijn ziel en gebeente door U gekend.
In mij was niets voor uw ogen verborgen
toen ik werd gevormd in het diepste geheim,
prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.*

*Ik was nog ongeboren, Gij had mij al gezien
en n al mijn levensdagen stonden in uw boek
nog voor Gij er een had gemaakt.*

*Gij eeuwige, peil nu mijn hart, doorgrond mij
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg?
Leid mij voort op de weg van uw dagen.*

Verantwoording

Alle liederen en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in 'Verzameld Liedboek' (2004). Van liederen of teksten die daar niet instaan, is het paginanummer opgenomen uit de verzamelbundel "Stilte zingen" (2018). De vrije vertalingen van Psalmen zijn gepubliceerd in "150 Psalmen vrij" (2011). De muziek is te vinden via i-Tunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel (www.ekklesia-amsterdam.nl)